

RUMANIAN ABSTRACTS RUMÄNISCHES ZUSAMMENFASSUNGEN

ABSTRACTE

ANDREA MIDLING & LÁSZLÓ CZIGÁNY (pag. 171)

„Urme de limbaj“: Analiza attachmentului liderilor spirituali în diferite comunități religioase: În ultimele decenii s-a intensificat interesul față de fenomenele religioase în cadrul diferitelor discipline academice. Diversitatea fenomenelor religioase impune studierea acestora cu diferite instrumente. Studiul actual prezintă cercetarea, care examinează legăturile religioase, fiind descrise în literatura de specialitate, ca și relația „mastru – ucenic”. La baza cercetării stau acele interviuri, care studiază attachmentul la adulți (AAI), care a fost efectuat cu liderii diferitelor confesiuni religioase. Legăturile adulte se bazează pe procesul de attachment din copilărie. Nivelul de prelucrare al experiențelor de attachment și flexibilitatea afectiv – cognitivă și reflectivă a individului poate fi judecat pe baza manifestărilor lingvistice. Pornind de la convingerea, că experiențele anterioare privind attachmentul personal influențează relațiile individului adult, specialiștii în anii '90 au cercetat attachmentul adulților. Au constatat, că stilul de attachment la adulți poate fi determinat cu ajutorul analizei expresiilor lingvistice. Pentru examinarea și operaționalizarea structurii expresiilor relevante din prisma attachmentului, au dezvoltat interviul de attachment la adulți (AAI), care are ca și scop evaluarea coerenței lingvistice, ceea ce este relevant și din prisma studiului actual. Conform scopului, la nivelul transcripției „mot à mot”, în cadrul evaluării are prioritate coerența, în care apar și trăirile emoționale, și nu conținutul narațiunii reamintite. Cu toate că, în efectuarea și evaluarea interviului s-a analizat numai o latură a relației maestru – discipol (mastru), nu am primit o viziune complexă despre attachment, dar putem afirma că prin metodele utilizate (AAI și maximele Grice) putem aborda mai ușor relațiile dintre maestru – discipol și informațiile concrete despre maestru și attachmentul maestrului. Pe baza tipului de attachment se pot trage concluzii despre calitatea relației maestru – discipol și despre modul de urmărire.

Cuvinte cheie: psihologia credinței, interdisciplinaritate, relație maestru – discipol, attachment, teorii attachment, interviu de attachment la adulți, (AAI), conducător spiritual, coerență, maximele Grice, narative despre viață

RITA FÓRIS-FERENCZI (pag. 201)

Tradiția – moștenire apăsătoare și „prejudecată” rodnică. Situația învățământului și a pedagogiei în perioada dictaturii comuniste din România: Situația disciplinei pedagogie din perioada dictaturii comuniste din România nu poate fi privită independent de politica socială subordonată principiilor ideologiei de partid și a sarcinilor politice de educare a societății în spiritul comunismului. În realizarea acestui amplu ideal educațional, învățământului i-a revenit un rol determinant. În acest context s-a putut evidenția o singură viziune pedagogică – mascată

ideologic , cea care deservea cel mai bine interesele actuale ale puterii. Din cauza acestei determinări în prezentarea situației pedagogiei din perioada dictaturii acest studiu abordează punctul de vedere al politicii educaționale: analizează acele legi ale învățământului care în diferitele faze ale dictaturii au determinat schimbările survenite în sistemul și structura învățământului și în tipurile de instituții de învățământ. Aceste reforme au schimbat și structura și conținutul învățământului superior și implicit statutul disciplinei pedagogie. Subordonarea învățământului dezvoltării industrial-economice a țării și a educării tineretului în spirit comunist a presupus o conducere strict centralizată al sistemului. În cursul analizei conducerii centralizate ale învățământului, studiul scoate în evidență consecințele transformării învățământului în monopol de stat și a acelor caracteristici care se află în strânsă legătură cu viziunile dominante în pedagogie: asigurarea omogenității conținutului învățământului prin planurile de învățământ prescriptive, dozatoare, sistemul cu manual unic, selecția riguroasă a conținuturilor. Această reglementare al inputului a devenit unealta perfectă a controlului asupra activității profesorului, determinând și autopercepția rolului de dascăl. Concomitent a conservat pentru mult timp principiile pedagogice axate pe transmiterea de informații și a formării gândirii și a terminologiei științifice. Înțelegerea situației învățământului și a pedagogiei din timpul dictaturii este importantă, fiindcă inerția ce provine din moștenirea sistemului de învățământ al trecutului este unul din obstacolele principale ale implementării reformei învățământului în România, ale punerii sub semnul întrebării și a înnoirii viziunilor pedagogice împietrite.

Cuvinte cheie: pedagogie, România, comunism, socialism, dictatură, istorie, retrospectivă, profesie de ajutorare, conducere centralizată, învățământ axat pe predare de cunoștințe

BEÁTA KOTSCHY & ERZSÉBET GOLNHOFER (pag. 227)

Drumul spre democrație în știința educațională și în sistemul școlar maghiar: Studiul prezintă cele două mari schimbări din perioada de după cel de-al doilea război mondial din Ungaria, din prisma formării sistemului educațional și al științei educaționale; speranța reconstruirii democratice și înăbușirea acestuia după 1945, cât și încercările după căderea dictaturii din anii 1990, pentru restabilirea și dezvoltarea societății și educației pluraliste și democratice. Prima parte a studiului ne arată, prin formarea situației științei educaționale, consecințele dictaturii politice asupra sistemului științific, a revistelor de specialitate, a vieții publice profesionale și asupra formării soartei individuale al cercetătorilor. Ne prezintă iluziile anilor după război, speranța reconstruirii societății democratice maghiare, renașterea diferitelor curente pedagogice, a pedagogiei culturale, al educației națiunii, a curentelor de pedagogia reformei și a mișcărilor populare și realizarea pluralismului în literatura de specialitate. Acesta este urmat de „rezultatele” preluării puterii guvernamentale de către comuniști, politizarea totală a manifestărilor profesionale, persecutarea pedagogiei cetățenești, marginalizarea reprezentanților acestuia, indiferent dacă punctul lor de vedere a fost legat sau nu de ideologia socială sau dacă au ales calea acomodării sau împotrivirii politice. Partea a doua a studiului se referă la conturarea fundalului legat de principiile construirii unei societăți democratice, subliniind cauzele politice, economice și sociale ale destrămării dictaturii, la viziunea de continuitate, bazat pe antecedente locale, la aspirațiile pentru preluarea exemplor democratice occidentale și nu în ultimul rând la închipuirea unui drum specific central – est - european. Rezultatul celor trei abordări politico – sociale sunt cele trei diferite sisteme școlare și sisteme educaționale, care se bazează pe valori diferite. Aceste diferențe profesionale, datorită preferențelor partidelor politice, au devenit unel-

tele luptelor de partid, reprezentând un obstacol serios în fața transformării democratice. În partea de închidere a studiului sunt concluzionate acele schimbări necesare, care sunt bazele decentralizării și democratizării, acceptarea pluralizării pedagogice, abordarea nouă a rolului de pedagog și al școlii, interpretarea libertății și responsabilității pedagogice, a școlii deschise spre societate și spre părinți, și a necesității înnoirii formării pedagogilor.

Cuvinte cheie: pedagogie, Ungaria, comunism, socialism de stat, dictatură, istorie, retrospectivă, profesii de ajutorare, sistem școlar, reform educațional

ŽELJKO BURCAR (pag. 243)

Educația, ca și scop strategic în sectorul nonprofit al Croației, înainte și după comunism și război: În ultimii 15 ani, societatea croată a susținut eforturi remarcabile pentru îmbunătățirea calității conducerii în sectorul non-profit, cât și în sectorul orientat spre profit. În sectorul nonprofit s-au derulat programe educaționale și perfecționare pentru societățile nonguvernamentale, religioase și nonprofit, cât și pentru leaderii instituțiilor civile și sociale. Asemănător cu realizarea educației informale complementare, acesta a fost efectuat de către organizații nonprofit, ca de ex. Societatea Deschisă. Croația definește educația ca și un scop strategic. În cadrul sistemului educațional, cercetările și experiențele subliniază importanța conducerii și coordonării atât în instituții educaționale, cât și în cadrul sistemului social. Putem cădea de acord că lipsa cunoștințelor și a calificării conduc la sărăcie. Este rațional, ca punctul strategic al dezvoltării să fie îmbunătățirea calității conducerii din cadrul sistemului educațional. Acest lucru depinde și de eficiența și eficacitatea sistemului educațional. Caritas Croația, în colaborare cu guvernul german și Caritas Germania, a inițiat un sistem de educație formală pentru conducerea organizațiilor nonprofit, cu titlul: Coordonarea organizațiilor non-profit și a reprezentării sociale. Educația este un scop strategic croat, fiind partea sectorului nonprofit. Educația este bazată pe instituțiile guvernamentale non-profit (instituții educaționale și școli), furnizat atât de instituțiile nonprofit cât și de către instituțiile profitabile. Cercetătorii au însărcinarea de a găsi răspunsuri la întrebările deschise legate de necesitățile de formare al conducătorilor și de a găsi cheia calității în sistemul educațional, cât și în întregul sector nonprofit.

Cuvinte cheie: nonprofit, nonguvernamental, sector public, societatea civilă, instituții educaționale, instituții sociale, educația

BERNADETT KÓVÁCS & ANIKÓ KÉZDY (pag. 253)

Credința religioasă și burn-out-ul: Scopul studiului este de a cerceta legătura dintre credința religioasă și burn-out, în rândul infirmierelor. În literatura de specialitate există multe date referitoare la efectul pozitiv al credinței religioase asupra sănătății fizice și mentale. Cu toate că multe studii se axează pe legătura dintre credința religioasă și sănătatea mentală, nu s-au efectuat cercetări referitoare la legătura dintre credință și burn-out. Scopul nostru primordial a fost să explorăm, cu ajutorul metodelor științifice, existența legăturii dintre aceste domenii. Populația studiată a fost alcătuită din 94 de infirmiere, care lucrează mai mult de cinci ani lângă bolnavi. Credința religioasă a fost măsurată cu frecvența vizitelor bisericesti, cu importanța subiectivă a credinței religioase și cu Scala PCBS. Această scală delimitează patru atitudini religioase pe baza implicării sau excluderii transcendenței, cât și pe baza dimensiunilor simbo-

lice și al interpretării concrete. Rezultatele primite ne arată că nu există legătură între vârstă, anii petrecuți la locul de muncă și nivelul burn-out-ului. În contradicție, există o corelație negativă între credința religioasă și burn-out în toate cele trei dimensiuni măsurate ale credinței religioase. Există o legătură negativă, significant statistic, între importanța subiectivă a credinței religioase și burn-out, cât și între frecvența vizitelor bisericești și nivelul burn-out-ului. Dintre atitudinile religioase, măsurate de Scala PCBS, atitudinea caracterizată de implicarea transcendentului se află într-o relație negativă cu nivelul burn-out-ului. Pe baza acestor rezultate putem afirma că, în rândul infirmierelor, religia reprezintă un factor protectiv împotriva burn-out-ului.

Cuvinte cheie: credința religioasă, burn-out, profesii de ajutorare